

Majitelka statku zve Čechy a Němce, aby bourali předsudky

Už dvanáct let se sjíždějí umělci z Čech a Německa na statek do Řehlovic u Ústí. **Zve je sem majitelka Lenka Holíková**, která se snaží prostřednictvím umění bourat předsudky mezi oběma národy.

Kdy kulturní centrum v Řehlovicích vzniklo a jak je sympozium se vznikem centra spjata?

Kulturní centrum Řehlovice vzniklo asi půl roku po prvním sympoziu Proudění/Strömungen, tedy na podzim roku 1999. Z iniciativy mé a pár přátel, kteří se zúčastnili prvního sympozia, vznikl nápad založit občanské sdružení. Ukázalo se, že prostor statku je ideální pro setkávání a dostatečně inspirativní pro pořádání výtvarných aktivit.

Sympozium má sblížovat umělce a obyvatele Čech a Německa. Jak je to s komunikací mezi nimi?

Úplně od začátku společně komunikují, máme pro tento případ několik „triků“, jak komunikaci zrychlit. Nikdy nedochází k vytvoření dvou táborů. Po několika dnech nerozeznáte Čecha od Němce.

Jak se na sympozium dívají obyvatelé Řehlovic?

Od začátku máme podporu obce Řehlovice, místní kronikářky paní Raurové, zdejší základní školy, se kterou již nejméně sedm let spolupracujeme. Je nám jasné, že neoslovíme všechny obyvatele, ale snad časem nás budou brát jako součást dění.

Sympozium má vždy konkrétní

FAKTA

Češi + Němci

Sympozia na statku pánů z Bělé mají každý rok nějaké téma. Letos to bylo „... a z kola ven“, v minulých letech například „Jaro v létě“. Součástí akce jsou přednášky, divadelní i filmová představení. Umělci pracovali v různých médiích. Letos byli na základě předložených projektů pozváni: Denisa Chvátilová, Helena Hlušíčková, Zuzana Hromadová, Radek Květoň, Mária Hromadová, Vladimír Kovařík, Svatopluk Klimeš, Dagmar Cettlová, Dirk Montag, Krefeld a Daniela Taggerovi, André Uhlig, Bernd Janning, Brigitte C. Reichlová. **Díla bylo možné vidět na statku, po celé září budou vystavena v litoměřické Galerii Ve Dvoře.**

Lenka Holíková

téma. Které vzbudilo největší zájem či ohlas?

Tento rok se setkal s velkým zájmem, jinak asi nejvíce „Jaro v létě“, téma se vztahovalo k roku 1968

jak v Praze, tak v Německu.

Kdy se zveřejňuje téma na následující rok? Kolik času mají umělci na vypracování projektu?

Už začátkem roku, tedy leden 2011. Umělci mají možnost se přihlásit od března, uzávěrka je koncem května. Zaslají nám své koncepty a podle nich se rozhoduje o jejich účasti.

Sama na sympoziu vystavujete, mohla byste představit svůj projekt?

Zaprve jsem si vybrala asi 2,5 m vysoký plot, který sám o sobě určuje

hranici, a do něho jsem se snažila vřezat písmena AUT. Za druhé jsem pomocí 30centimetrových klád vytvořila čtverec, který se stává místem ke společnému posezení. Práce má název Kvadratura kruhu, což znamená neřešitelný úkol. Bez dostatku solidarity bude sociálního vyloučení přibývat. Společné sezení snad vede k diskusi daného problému atd.

Které dílo vás osobně nejvíc oslovilo nebo které podle vás nejzajímavějším způsobem dané téma řeší?

Soubor fotografií s názvem Ich bin nicht arm (Nejsem chudák) Berna Janninga, dále instalace z tašek s názvem Baglady's Taschen (Tašky bezdomovkyně) Brigitte C. Reichl, objekt Outed (Venku) od Heleny Hlušíčkové a nakonec velká polygonální konstrukce Past Vladimíra Kovaříka. **ZDEŇKA MÍTOVÁ**

„S vyloučením a chudobou mají zkušenosti všichni“

ŘEHLOVICE Bývalý statek v malé vesce u Ústí se letos již podvanácté zaplnil výtvarnými umělci převážně z Čech a Německa. „Mezinárodní“ sympozium Strömungen/Proudění se od jiných liší tím, že umělci nejsou svázáni technikou a materiálem, ale tématem. To letošní znělo „... a z kola ven“.

„Téma letošního sympozia, tedy chudoba a sociální vyloučení, se od předchozích ročníků liší. Je to v podstatě politická záležitost. Jeden z předchozích ročníků byl zaměřen na světlo, jiný třeba na baroko. To byly duchovnější záležitosti. Letošní ročník nabídl jedno z nejzávažnějších témat, které od výtvarníků vyžadovalo mimo jiné emocionální zúčastnění,“ říká Richard Vodička, který se letos poprvé ujal role kurátora.

„Zkušenost s tímto tématem mají všichni, i umělci. Sami žijí trochu jiným způsobem života a společností jsou často vnímáni jako podivní, takže mohou přímo na sobě pocítovat tíhu sociálního vyloučení. Po debatě s odborníky z Člověka v tísni se ale ukázalo, že chudoba může mít vícero podob. Člověk může trpět emocionální nebo kulturní chudobou,“ vysvětluje.

Jedním z cílů sympozia jako takového je i překonávání národnostní bariéry. Organizátoři totiž spolupracují s Česko-německým fondem budoucnosti a jejich společným cílem je oživení přiroze-

ných sousedských vztahů mezi Čechy a Němci. „Moment sdílení zážitků z akce je důležitý. Nejde jen o to, že sem výtvarníci přijedou a něco tvoří. Když se lidé vrátí do svých domovů, tak mají tendenci o akci hovořit a tím se rozrůstá sociální síť lidí, kteří mají povědomí o tom, že kontakt mezi Čechy a Němci existuje. Právě to je to proudění,“ sděluje Vodička. „K vzájemnému sblížení přitom slou-

ní výtvarný jazyk, který funguje přeshraničně i přesgeneračně.“

Téma příštího ročníku ještě známé není, zatím se organizátoři musí vypořádat s výstupy z letoška. „Musíme teď v první řadě vytvořit katalog a ukázat výsledky směrem k laické i odborné veřejnosti. Potom s Lenkou Holíkovou (organizátorkou akce) vyhodnotíme, zda došlo ke kvalitativnímu posunu a zda by bylo dobré organizačně něco změnit. Ze strany umělců jsme zaznamenali pozitivní ohlas. Hlavně nás těší hojná účast na vernisáži z německé strany,“ uvádí Vodička.

Richard Vodička kurátor

Chudoba má víc podob, člověk může trpět i emocionální nebo kulturní chudobou.

Zatím je tedy jisté jen to, že se nebude měnit ani zázemí, ani počet účastníků. „Dříve tu bylo víc umělců, což znamená víc prací. Počet 20 je ale ideální. Skupina je kormidlovatelnější. Také zachováme generační rozrůzněnost,“ dodává Vodička.

Zatím je tedy jisté jen to, že se nebude měnit ani zázemí, ani počet účastníků. „Dříve tu bylo víc umělců, což znamená víc prací. Počet 20 je ale ideální. Skupina je kormidlovatelnější. Také zachováme generační rozrůzněnost,“ dodává Vodička.

Zdeňka Mítová

Na téma „... a z kola ven“ Některé práce ze skončené akce na řehlovickém statku: nahoře jsou Tašky bezdomovkyně od Brigitte C. Reichlové, vlevo dole objekt Past od Vladimíra Kovaříka, vpravo pak práce Heleny Hlušíčkové Outed (Venku). **Foto: Zdeňka Mítová, MF DNES**

